

HERMES

Maandelijks blad van satire!
(Of toch het voorblad)

Copy De Raaf

Ravenstraat 25

3000 Leuven

www.deraaf.be

Schrijven voor Hermes?

Kriebelt het bij jou ook om zelf te schrijven? Aarzel dan zeker niet om contact met ons op te nemen via hermes.historia@gmail.com

Hou onze Facebook-pagina in de gaten voor nieuws over de redactievergaderingen.

Voorwoord van de praeses en redactie	4
Waarom Historia een sekte is	6
Over geluid in je oren	8
Runner's High! Analyse door Team Sport	10
De onterechte haat voor de stadsduif	12
Hermes-artikel van de Fak	14
Tante Carmen's kleine roddelrubriek	16
Vlaanderen 2009 De Coalitie	17
Anekdoten van onderwerping en opstand	18
Dromen boven woorden	20
De sprookjes van studentेरim	22
Veerlijke Keuken!	24
Hermes' hemelingeprezen Haiku's	25
Test: Welke TV-zender ben jij?	26
Ik denk dus ik ben, Op HLN	28
Lezersbrieven aan de redactie	31

Colofon

Hermes - Kringblad Historia - Jaargang 16 - Academiejaar 2019-2020 - Nummer 2

Redactie: Robbe Verbrugge - Alec Verhaeren

Voorblad: Maxime Liesenborghs - Dieter Lockefeer

Gratis uitgave - Niet op de openbare weg gooien

Kring Historia noch de redactie van Hermes zijn verantwoordelijk voor de meningen die in dit magazine geuit

worden. Deze blijven eigen aan de auteurs. Heeft u vragen of opmerkingen over Hermes of publicaties in Hermes? Stuur deze dan zeker op naar hermes.history@gmail.com of contacteer ons via onze

Facebookpagina

Voorwoord van de praeses

Liefste Historianen, sympathisanten, eerstejaars en reeds meer geëxperimenteerde Leuvense parels,

de eerste zes weken van het academiejaar zijn gepasseerd. De tweede Hermes is gepubliceerd, dus hierbij vinden jullie mijn tweede voorwoord. De warme zon is tegenwoordig ingeruild voor een ijskoude lucht, frisse pinten voor warme drankjes (misschien). In deze periode hebben de studenten één iets gemeenschappelijk: de beginnende proefexamens, thesisdeadlines en andere papers. Traditioneel is dit de periode van het beseffen dat er misschien toch wel gestudeerd moet worden. Laat het een raad zijn van iemand die enorm graag plezier heeft: laat je studies niet slabakken en zoek een manier om dit evenwichtig te combineren met de leuke activiteiten die er nog steeds zijn. Historia is trots op wat het de laatste weken heeft bereikt. Onze eerstejaars zijn enorm enthousiast en lijken zich reeds thuis te voelen in Leuven. De sfeer binnen de groep nillies zit goed en ze waren talrijk aanwezig op activiteiten zoals de doop, de schachtenverkoop en dinsdagavonden. Bedankt om er te staan, jongens en meisjes! Team Onthaal mag dan ook zeker in de verf worden gezet voor alle leuke activiteiten die ze voorzien en het ongelooflijk enthousiasme waarmee ze dit doen. Danku Laurien, Ynse en Noa! Met een fantastische teambuilding als kers op de taart kunnen jullie het de komende weken wat rustiger aandoen. Dit jaar nam Historia, onder de leiding van Markus en Sien en met steun van KOCO, opnieuw deel aan de 24 urenloop samen met de andere kringen onder Runner's High (Babylon, Alfa, Mecenaz, Eoos, Musicologica, NFK, Peda en KLA). Opnieuw werd het een knaller. Een gigantisch goede sfeer, een immens mooi standje, de mooiste banner en chili con/sin carne om van te smullen, waren zowat de kenmerken van Runner's High deze editie. Hoewel we ex aequo eindigden naast Farmaceutica, haalden we een nieuw persoonlijk record in het aantal gelopen toeren! What's up met cultuur? Onze cultuurreis naar Dublin was enorm

snel uitverkocht. Met een prachtige groep zullen wij in februari dus het Ierse weer trotseren om er een zalige week van te maken. Kon je er niet bij zijn op de horrorfilmavond? Niet getreurd, er komen nog heel wat gezellige filmavonden aan. Donderdag 7 november houden wij ook onze eerste quiz, wees welkom! Ons Lustrumjaar is meteen ook van start gegaan met de plechtige openingsreceptie in het Erasmushuis. Joppe en Tuur, onze 'lustrumbazen', maakten er een geweldige avond van. Oude vrienden en kennissen zakten nog eens af naar Leuven om zicht te mengen tussen de huidige studenten geschiedenis, het werd een avond van hereniging. Voor ik overga naar de tweede helft van het eerste semester, rest mij jullie nog te bedanken. Jullie bedanken voor de geweldige cantussen die ik heb mogen voorzitten, voor de openingscantus, maar vooral voor de eerstejaarscantus. Met een glimlach van oor tot oor, van minuut 1 tot lang na het einde, zo mocht ik voorzitten. Bedankt voor dat enthousiasme en het goede humeur waarmee we samen de nacht konden inzetten. Wat nog overblijft van dit semester doet zeker niet onder voor het eerste deel: talrijke feestjes in Fakbar letteren, een infosessie rond erasmus, onze eerste quiz van het jaar, eetverkopen, onderwijsvergaderingen en nog zoveel meer. Ten slotte: Historia, ik ben trots op u. Net zoals andere studentenverenigingen zetten wij ons dag in dag uit in om de studenten te betrekken bij het beleid, te betrekken in evenementen en te betrekken in ons harde werk. And guess what? Het lukt. Studenten geschiedenis, Historia: Leuven zou niet Leuven zijn zonder jullie.

Uw praeses,
Lucie

Voorwoord van de redactie

Aan allen die dit voorwoord lezen: proficiat! Aan allen die dit voorwoord niet lezen: het verwondert ons niet!

In de eerste instantie aan de diehard lezers: proficiat! U bent er in geslaagd de nieuwe editie van Hermes in uw bezit te krijgen! Geniet maar van de heerlijke geur van vers geprint papier en de mooie omslag! Geen zorgen, ook zal deze editie (hopelijk) de lezende intellectueel niet ontgoochelen! Want buiten de nieuwe en oude vaste rubrieken zoals; ‘Hermes Hemelingeprezen Haiku’s’, ‘HLN, ik denk dus ik ben’ en ‘De Sprookjes van Studentierim’, stelt de tweede Hermeseditie van dit jaar de ‘Tante Carmen’s kleine roddelrubriek’ voor. Hierin komt u allerlei roddels te weten die de ronde tussen de geschiedenisstudenten! Spiciness verzekerd! Verder laat deze Hermes enkele functies van het Historiaans praesidium aan het woord, zoals Sport die de 24-urenloop analyseerde en één van onze fantastische fakv’s, Pieter, schreef ook een ludiek, doch leerrijk artikel over ambetanteriken in de Fak. (Neen hiermee bedoelen wij geen personen van Babylon, want die komen niet in de Fak.) Bovendien wou een charmante jongedame haar keukentalent met de Hermeslezertjes delen. Haar geniale keukendeskundigheid kan je bewonderen in het artikel ‘Veerlijke keuken’. Eveneens biedt het artikel ‘De ontorechte haat voor de stadsduif’ u een leerrijke uiteenzetting van allerlei redenen waarom u, de vuile sadist die u bent, de schoonheid van die vogel moet leren appreciëren. Via een quiz kunt u ook bepalen

welke tv-zender jij precies bent! Of dat nu Één, Canvas, VTM of VIJF is, wij Hermesredacteurs blijven u graag zien! (Mopje VTM-liefhebbers mogen hem nu bollen.) De hoogstaande hermesredacteur Alec Verhaeren heeft echter ook weer wat nieuwe, sappige artikels geschreven. Maar wegens de vanzelfsprekende adembenemendheid van zijn artikels (aldus Alec), hebben deze natuurlijk geen aankondiging nodig. Voilà de Hermes biedt u dus ook nog heel wat verassingen! (Tenzij u beslist als eenvoudig plebs de inhoudstafel te lezen.) Aan de personen die op de één of andere manier zich zouden aangesproken, beledigd of ongelukkig voelen door één van de artikels... Sorry. We zijn er ons tevens van bewust dat het voorwoord weer veel te kort is. Dit is voornamelijk de schuld van de Praeses: Alec had nochtans zo gezegd “maak er maar 400 woorden van”. Maar jah, haar voorwoord was niet alleen bijzonder laat aangekomen, maar nu ook nog veel te lang. Merci he Lucie! Welnu is het aan u, de lezer, om uzelf in extase te brengen door de artikels tot u te nemen! En indien u eventueel ontgoocheld zou zijn over de kwaliteit van deze Hermes, kan ons dat eerlijk gezegd niet schelen. Verdomme. Veel leesplezier!

Uw prikkelbare redactie,
Alec Verhaeren en Robbe Verbrugge.

Waarom Historia eigenlijk een sekte is

Een antropologische benadering

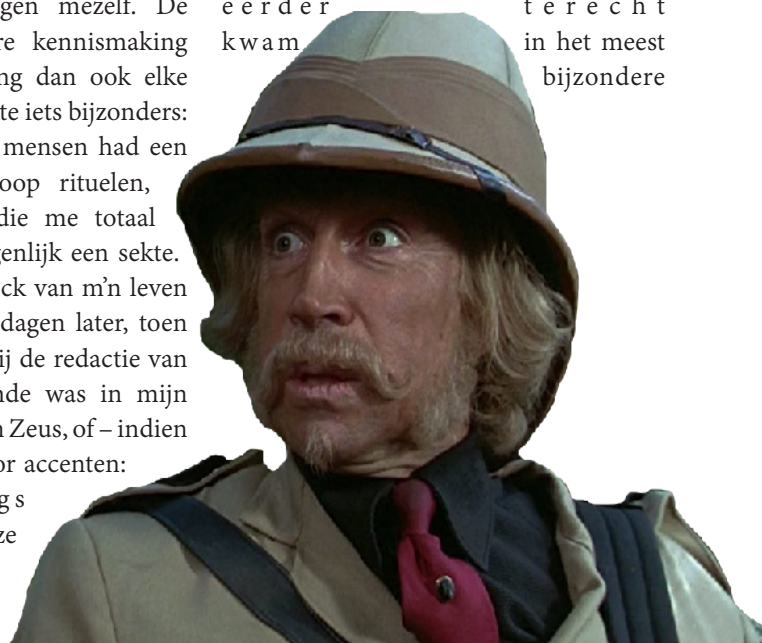
Het moet gezegd worden; als beginnend, maar hoogstwaarschijnlijk toekomstig zeer succesvolle, antropoloog, houd ik er een vrij eigenzinnige werkwijze op na. Ik heb namelijk de gewoonte om, wanneer de rotatie van Saturnus hierom vraagt, mijn duffe kantoor te verlaten, wat rollend materieel op te zoeken en me richting een willekeurige plaats te laten verplaatsen. Zo vertrok ik deze week richting een schattig dorp, genaamd Leuven. Schijnbaar moet er een bekende universiteit in die stad te vinden zijn, want ik heb nergens zoveel millenials op hun kleurloze en schijnbaar esthetisch verrukkelijke sportschoenen horen marcheren als daar.

Door Jasper Snoeys

Tijdens mijn promenade doorheen deze cirkelvormige plek leidde het lot me tot een blok beton, subtiel geboetseerd en klaar voor een plekje op de sociale woonmarkt. Iemand vertelde me echter dat het een gebouw bleek te zijn en de naam ‘Erasmushuis’ droeg. Ik vroeg me toen af of we het over dezelfde Erasmus hadden, ogenschijnlijk niet. Ergens, tussen een hoop ecologisch gebladerte, begroette iemand me plotsklaps. Het bleek een gezant te zijn van ‘Historia’, een organisatie die zich inzet voor mensen die zich het liefst van al bezighouden met het bestuderen van de grootste fouten van de mensheid. De gezant opende een deur, waarachter een hoop mensen rondliepen. Allemaal met een trui aan, waarop aan de rugzijde ‘Historia’ geschreven stond. Allemaal met een witte stoffen zak, waarop ‘Historia’ gedrukt was. Bovenaan in de ruimte torende ook nog een groot wapenschild

uit, waarop eveneens ‘Historia’ stond. Waar was ik godsnaam beland? Het was als een andere wereld waarin ik werd ondergedompeld, een wereld die ik totaal niet kende, maar die me wel intrigeerde. Voer voor een – toekomstig zeer succesvolle – antropoloog, sprak ik op fluistertoon tegen mezelf. De dagen na deze bizarre kennismaking observeerde ik de kring dan ook elke keer weer. En ik ontdekte iets bijzonders: deze samenkomst van mensen had een eigen lexicon, een hoop rituelen, een interne cultuur, die me totaal vreemd was. Het is eigenlijk een sekte. De grootste cultuurshock van m’n leven beleefde ik een aantal dagen later, toen ik werd uitgenodigd bij de redactie van Hermes. Laatstgenoemde was in mijn ogen vooral de zoon van Zeus, of – indien er een voorliefde is voor accenten: een tweederangs modehuis, maar in deze

specifieke casus bleek het plotsklaps een magazine te zijn. Men had mij geïnformeerd dat ik me hiervoor naar de ‘Perma’ moest begeven. Mocht Historia een orkaan zijn, dan kwam ik hierbij in het oog ervan terecht. Historia is echter, vooralsnog, geen orkaan, waardoor ik eerder terecht in het meest bijzondere

instrument ter wereld. Hoogstwaarschijnlijk heeft niemand het ooit opgemerkt en zal het wel gewoon aan mijn ultrasone gehoor liggen, maar de leeftijd van de gebruikte houtsoorten in deze moderne kerststal deden de geproduceerde klanken zodanig goed resoneren, waardoor ze me deden denken aan de 40e Symfonie van Mozart. Met de afschilferende muren als de subtiel toegevoegde triangel. Wolfgang zou trots zijn. De hele vergadering lang heb ik stiekem een hoop woorden genoteerd en ze door mijn verdere studie proberen te ontrafelen. Regelmatig werd er namelijk – en niet enkel bij Hermes, maar nagenoeg overal, gesproken over een zogenaamde ‘KV’. In eerst instantie dacht ik dat het Kasa-Vubu betrof, de eerste president van het onafhankelijke Congo, weet u wel. Dat was echter vrij bizar, omdat de zin: ‘ik ga naar de KV’, nogal een lange reis zou vergen. De heer Vubu ligt namelijk begraven in Congo. Met het kinderlijke enthousiasme over de nieuwe afleveringen van het Vlaamsch Canonieke ‘F.C. De Kampioenen’, leek het me dan ook eerder over ‘Kampioenen Voetbal’ te gaan. Eerste kwestie opgelost. Helaas pinda’s zonder kaas! Er werd namelijk nog met een resem aan plannen naar m’n hoofd geslingerd. Twee bijzondere om even uit te lichten: het zogenaamde ‘Plan Sjarel’ en het ‘Plan Simons’ – als ik het tenminste correct het genotuleerd. Na vele overpeinzingen lijken het me twee plannen te betreffen die in se een architectonische staatgreep op de betonblok inhouden. Het eerste

plan wil er een boerderij van maken, met loeiende koeien in het atrium, grazende schaapjes in de bibliotheken en wat varkens op andere plaatsen. Een moderne ‘Animal Farm’, dus, en dat allemaal onder het goedkeurende oog van ene B. Sjarel. Het tweede plan wil het gebouw omdopen tot het ‘Simons-gebouw’, geconstrueerd door ene Rütger Simons – tevens baas van de nv ‘Natuursteen Simons’ en wil ‘back to nature’ gaan, om het gebouw zo beter te laten opgaan in z’n omgeving. Simons was alvast goed begonnen door er een aantal kilo’tjes klimop over te gieten, tot bleek dat hij een afstamming was van Albert Speer.

‘De grootste cultuurshock van m’n leven beleefde ik toen ik werd uitgenodigd bij de redactie van Hermes’

Hoogstwaarschijnlijk werd de man opgepakt door de IFB, door z’n drie letters sterk gelijkend op de CIA en dus regelrecht de geheime politie van ‘Historia’, op zoek naar spionnen zoals mezelf. Het meest opvallende waren echter de woorden ‘held’ en ‘badmuts’, die tijdens de vergadering de hele tijd werden gescandeerd en als rozenblaadjes naar elkaar werden uitgestrooid. Ik heb lang nagedacht waarop deze woordenschat nu weer zou slaan en na een bijzonder avond kwam ik erachter. Elke week wordt er namelijk een ‘heldensessie’ georganiseerd op de Perma. Deze sessie lijkt eerder op een praatgroep, van alle historici

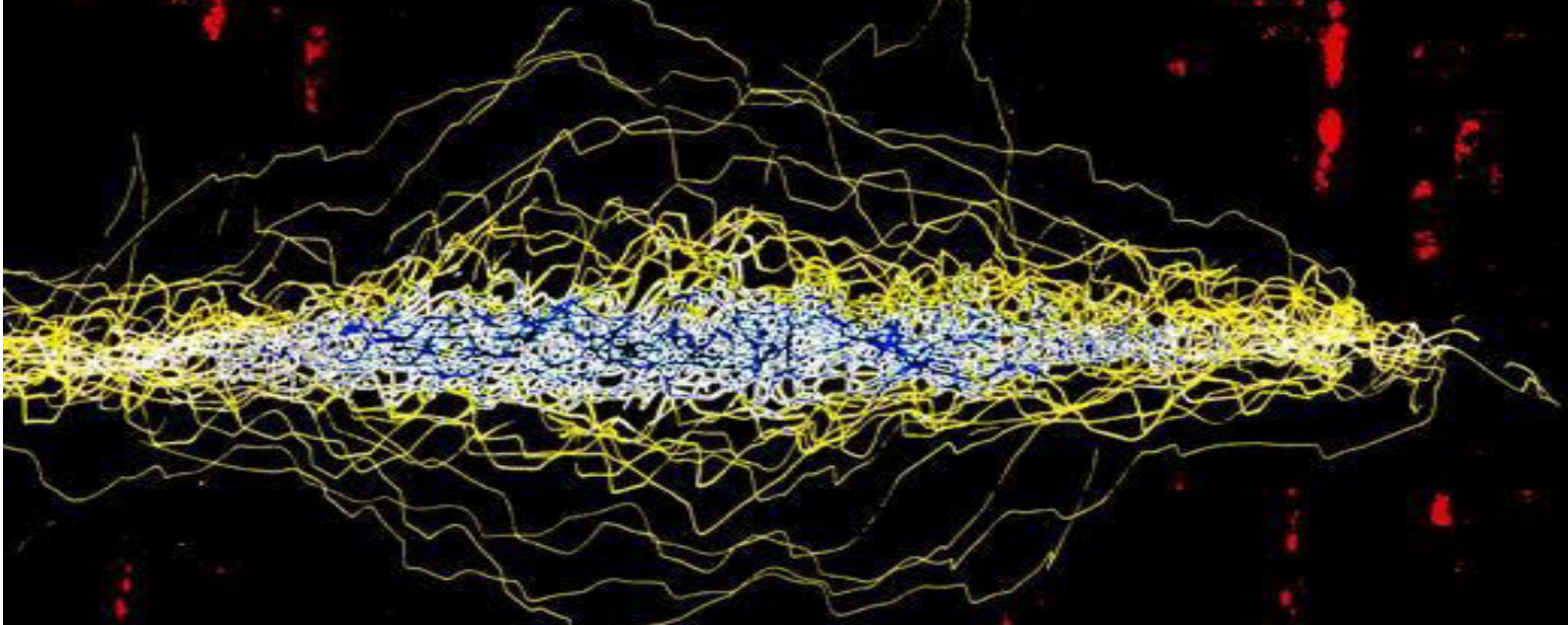
die getroffen zijn door het maken van historische fouten. Elk moeten ze hun anachronismen toegeven, en wie eerlijk durft te zijn, is de held van de avond. Die krijgt dan een badmuts opgezet, waarmee hij in een bad vol zuur wordt gegooid, uiteindelijk volledig oplost, maar waardoor toch tenminste het haar blijft behouden, die wordt bijgezet in de CUDI. Luguber? Ik noem het gewoon ‘sektarisch’. Of dulle fantasie, want niets is zeker hier. Uiteindelijk is dat ook het lot van de geschiedenis – om verloren te gaan. Het verleden is één en al sektarisch. Al beleefde ik het hoogtepunt pas een aantal dagen later. Buiten was het mistig. Het was donker. Het regende niet, maar de gedachte aan wat regen draagt wel bij aan het scheppen van de sfeer. Dus kom, gewoon voor de leut: het regende, bliksemde, onweerde en orkaan Historia daalde neer op de aardse bol. De krakende trap kondigde mijn komst op de Perma aan, maar niemand hoorde het. Wat ik toen zag en hoorde, bevestigde mijn these. Alle leden stonden luidkeels hun bizarre vocabularium te scanderen, allen tezamen, terwijl ze in een parallelogram – de weigering om in een kring te wandelen moet wel echt sterk zijn, snelwandelden. Er werd geroepen, gescandeerd, gedanst, met een aantal houten kettingen aan, badmutsen op en een draak in het midden. Af en toe kwam er vuur uit, waarna iedereen hetzelfde zei: ‘Pief poef paf, Hitler was laf’. De 40e Symfonie werd nog nooit zo snel gespeeld. Misschien moet ik toch eens bij die kring gaan.

Over geluid in je oren, of hoe ik leerde omgaan met een banaal & naargeestig kwaaltje

Student zijn is leuk: studeren wat je interessant vindt (hopelijk toch), meer vrijheid en veel feestjes met drank, muziek en voor de gelukkigen onder ons, seks. Bij die laatste echter zit er een addertje onder het gras, niet bij seks maar bij de feestjes: een fuif is namelijk luid. Het stadsbestuur mag het maximaal toegelaten muziekvolume blijven verlagen, lawaai zal er altijd zijn. De meesten hebben hier geen probleem mee, maar mocht je pech hebben, krijg je dat wel. En dit voor altijd.

Door Alec Verhaeren

We gaan een jaartje terug in de tijd: ik zit te tappen in onze fakbar. Het was voor mij de eerste keer dat ik dit alleen deed en bijgevolg was er een beetje stress. Iedereen in de kamer maakte verder veel plezier, praatte en lachte met elkaar. Rechts van mij zat een grote box, niet luider dan anders, maar wel dichter. Een gevaarlijke combinatie van drie dus: stress, luid gepraat en muziek die goed bonkt nog geen meter van mijn rechteroor. “Ach”, hoor ik mezelf voordat ik begon nog zeggen, “mijn [op maat gemaakte] oordopjes zal ik niet nodig hebben deze avond. Ik doe het toch maar voor twee uur.” Mocht ik geloven in een oudere man met een lange witte baard die boven de wolken op ons neerkijkt, kan ik mij inbeelden dat Hij op dat moment ofwel met zijn ogen begon te rollen ofwel serieus in de lach schoot. Want toen ik twee uurtjes later in mijn bed kroop, hoorde ik niet meer de vertrouwde stilte die er gebruikelijk was voor een nachtrust. Ik hoorde namelijk een onbekende toon in mijn rechteroor. Ja, en dan? Na een festival bijvoorbeeld heeft iedereen daar wel eens last van. Dat is waar, maar dat geluid hoor je meestal de ochtend erna niet meer. Of vier dagen later. Of een jaar later.

Ik ben niet de enige die hier vandaag de dag last van heeft. De grootmoeder van een naïeve jongen bijvoorbeeld heeft na het verwijderen van een tumor in haar gehoorkanaal al 20 jaar een onophoudend geruis. “Zot wordt ge ervan”, zei ze eens tegen dezelfde knaap. “Oei.”, zei de onwetende jongen terug, “Al een geluk dat mijn jeugdigheid mij behoedt van allerhande kwaaltjes die eigen zijn aan ouderdom.”

‘Wanneer je eraan denkt, hoor je het, en er niet aan denken is moeilijk als je het hoort.’

Wat later las hij in een magazine over de gevaren van langdurige blootstelling aan een te hoog geluid. Studenten zouden er volgens het magazine het meeste last van hebben. “Oei.”, zei de onwetende jongen tegen zichzelf, “Al een geluk dat mijn verstand mij behoedt van allerhande kwaaltjes die eigen zijn aan onwetendheid.” De onwetende stakker was deze auteur trouwens, mocht je het nog niet hebben gesnapt. Waarschijnlijk kun je jezelf wel gedeeltelijk herkennen in deze kleine verhaaltjes. Iedereen hoort wel vaker over de gevaren van

te hoge geluid: zowel de scholen als dokters als de media proberen het volk bewust te maken van dit probleem. Met vermoedelijk bitter weinig succes, aangezien ik maar zelden studenten zie met gehoorbescherming aan in fuiven.

Nu, misschien verwacht je dat ik een hele lijst zal opsommen van tips om te kunnen omgaan met deze dagelijkse last. Ik moet je in dat geval teleurstellen. Niet omdat ik lui ben, of ik te weinig creativiteit heb om iets op te schrijven, maar omdat er gewoon niets aan valt te verhelpen. “Probeer eraan te wennen” zoals de dokter tegen mij zei. Niet echt evident eigenlijk. Wanneer je eraan denkt, hoor je het, en er niet aan denken is moeilijk als je het hoort. Koptelefoon opzetten en de muziek het geruis doen overstijgen? Erna hoor je het alleen maar meer. Gaan slapen? Het is zowel voor als na de nachtrust nog steeds aanwezig. Je hoort het als je uit de cinemazaal komt en als je van een café zonder muziek komt. Je hoort het als je uit de aula komt en wanneer je studeert voor de examens. Het is kortom slecht gezelschap die jou niet met rust kan laten. Misschien heb ik alsnog een tip, maar enkel voor zij die er geen last van hebben: wees slim, wees preventief.

RUNNER'S HIGH!

Een analyse door Team Sport

'Runner's High op weg naar een mirakel!'

Dat schreef de redactie van Veto om 18:24 uur op hun liveblog van de 24-urenloop over onze inhaalbeweging ten opzichte van Farmaceutica. Ook de 48ste editie van deze populaire studentenloopwedstrijd zat naar goede gewoonte tot de laatste minuut vol spanning. Historia streed samen met het monsterverbond van Runner's High om een zo goed mogelijk resultaat onderaan in de competitie te behalen. Het eerste artikel van de rubriek Sport in jullie geliefde Hermes staat dan ook in het teken van dit bijzondere evenement.

Het historisch parcours van de 24-urenloop.

Allereerst een beetje geschiedenis (we zijn per slot van rekening historici in opleiding). De 24-urenloop vindt zijn oorsprong in een kleinschalig initiatief van enkele sportieve studenten van VTK (Vlaamse Technische Kring) die in 1970 het idee lanceerden om een aflossingsloop van aanvankelijk 12 uren voor de eigen studenten Burgerlijk Ingenieur en Burgerlijk Ingenieur-Architect te organiseren, waarbij de faculteitsdepartementen het tegen elkander opnamen. Deze nog eerder bescheiden loopcompetitie bleek een succes en won al gauw aan populariteit. Niet alleen werd de wedstrijdtijd naar 18 en vervolgens tot de huidige 24 uren uitgebreid, ook andere kringen vertoonden interesse om aan het sportevent deel te nemen. Zo namen reeds in 1976 zes studentenkringen het tegen elkaar op, waaronder ook -ongelooflijk maar waar- ons fier Historia, dat op z'n oppie dapper meeliep.

Dat jaar moesten we helaas wel, bij een gebrek aan lopers, na 9 uur forfait geven. Maar bon, we deden toch maar mee en bovendien zegt men dat dat belangrijker is dan winnen. Het jaar daarvoor was overigens de koudste 24-urenloop ooit. Toen ik erachter kwam dat toen blijkbaar de tapinstallaties waren bevroren, was ik toch wel enorm dankbaar voor het zalige loopweertje dat we deze editie hebben gehad. Vanaf de tweede helft van de jaren 70 kon VTK bij de organisatie rekenen op de assistentie en de financiële steun van de Sportraad van ASR (de voorloper van het huidige LOKO). Deze extra input zorgde ervoor dat de 24-urenloop meer en meer uitgroeide tot de ware sportklassieker zoals we die vandaag kennen. In 1980 liepen in totaal dan ook 25 ploegen mee waarvan verschillende peda's, maar ook Apolloon deed dat jaar zijn intrede. Het is vanaf dan dat de epische strijd om de eerste plaats tussen de burgies en het bijna onklopbare Apolloon losbarstte.

Ook de klassieke concurrentie tussen LBK en Ekonomika voor de bronzen medaille was vanaf dan een feit. Vanaf 1986 nam uiteindelijk LOKO de volledige organisatie in handen en in de jaren '90 werd er initiatief genomen om van de 24-urenloop een echt studentikoos massa-evenement te maken dat iedere student zou aanspreken. Zo werden de nevencompetities waaronder bijvoorbeeld mooiste spandoek, beste eten, origineelste loopstandje en leukste estafettestok -Katechetika liep toen 24 uur lang met een gewijd kruis rond - geïntroduceerd. Na een afwezigheid van twee jaar, deden de Letterenkringen in 2017 samen met NFK, Katechetika en de Pedagogische Kring opnieuw hun intrede onder de naam Underdogs. Een jaar later omgedoopt tot Runner's High. Letteren, KLA, NFK, Katechetika en de Pedagogische Kring waren ook dit jaar weer van de partij.

In 1976 namen zes studentenkringen het tegen elkaar op, waaronder ook ons fier Historia.

Runner's High @ 24-urenloop

Na het traditionele startschot van onze rector en het ererondje van de presessen, barste de competitie onmiddellijk los. In de spannende strijd voor het goud is het elk jaar opnieuw uitkijken naar wat de burgies in petto hebben en of ze in staat zijn om die eerste plaats van de studenten bewegings- en revalidatiewetenschappen af te snoepen, wat VTK van 1980 tot nu slechts 8 keer gelukt is. (Een tip voor diegenen onder jullie die toch eens een burgie willen versieren: de 24-urenloop is naast beton dan ook een van hun favoriete gespreksonderwerpen). En zoals elk jaar begon ook deze editie met een nek aan nek race tussen beide kringen. Daarnaast beconcurrerden Ekonomika, LBK, Industria en Medica elkaar voor de felbegeerde, resterende plekjes in de top 5. Hoe spannend het bovenaan in de competitie ook mag zijn, ook onderaan doen de kringen niet zomaar ter versiering mee en elk geven ze het beste van zichzelf om hun eigen doelstellingen te behalen. Die van Runner's High: niet laatste eindigen en liefst een paar rondjes meer dan vorig jaar. In de eerste uren van de wedstrijd konden we een kleine voorsprong op Politika uitbouwen en trachtten tegelijkertijd de afstand met Psycho, UCLL-OKeR en Farmaceutica die net boven ons liepen te overbruggen. Vanaf 1 uur 's nachts starten echter de moeilijke uren. En hoewel we op onze schachten konden rekenen die meer dan behoorlijk liepen, waren Psycho, Farmaceutica en UCLL-OkeR verder

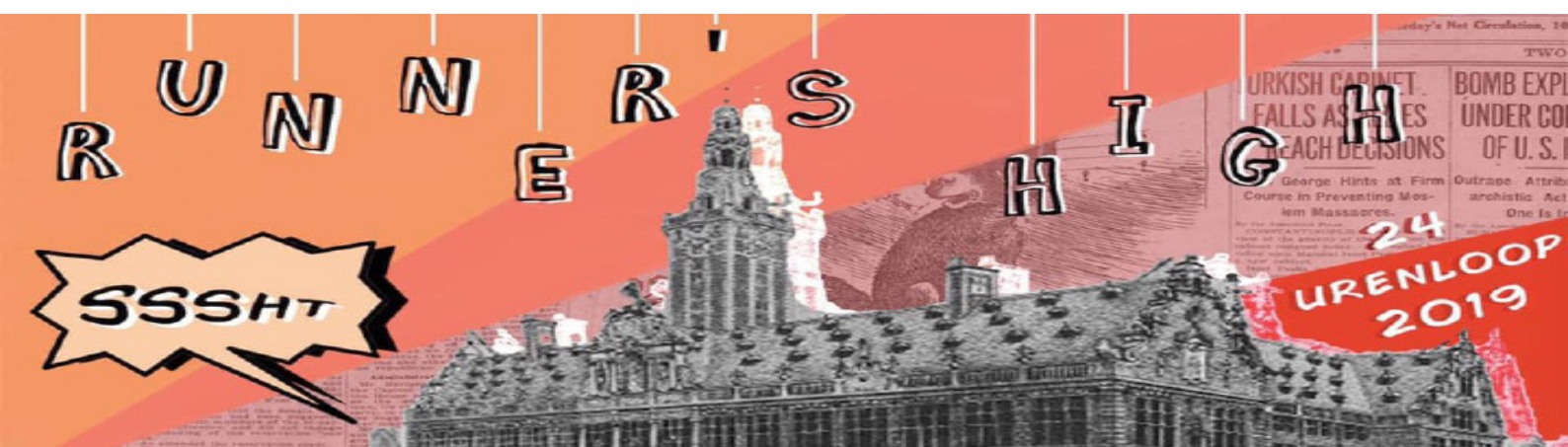
op ons uitgelopen. Terwijl ik op het terrein tijdens mijn shift langzaam maar zeker het zonlicht zag verschijnen, dacht ik dat het zwaarste achter de rug was. Niets leek minder waar. Toen ik terugkeerde naar ons loopstandje waren de schachten van Babylon netetrokken. Slechts een handjevol reeds vermoeide lopers bleef achter. Bovendien was onze achterstand op onze voorgangers quasi onoverbrugbaar geworden en zelfs onze voorsprong op Politika, dat dichter en dichter kwam, beperkte zich op een gegeven moment slechts tot 2 rondjes.

'Gewapend met voldoende druivensuiker werd het avondoffensief ingezet'

Strijdvaardig bleven we echter verder lopen. Vrienden, kennissen, studiegenoten werden opgeroepen en zelfs toevallige passanten werden plotseling tot loper gebombardeerd. Dankzij deze inzet en enkele erg degelijke looptijden wisten we onze voorsprong op Politika te consolideren. We hadden erg diep gezeten en Psycho was dan misschien wel ver op ons vooruit, maar de apothekers... die kwamen terug in de buurt. Ondertussen was het ook wel duidelijk geworden dat Apolloon deze editie zou winnen. VTK had 's nachts niet op voorsprong kunnen komen en

Apolloon had voldoende voorsprong, hoewel VTK nog sterk van zich afbeet. Runner's High had tegen de namiddag zijn tweede adem gevonden en gewapend met voldoende druivensuiker werd het avondoffensief ingezet. Onze beste lopers werden het laatste uur, waarin LOKO de tussenstand niet vrijgaf, in de strijd geworpen en werden luidkeels door onze supporters aangemoedigd. Door deze succescombinatie slaagden we erin Farmaceutica bij te halen en eindigden we samen met hen op de 15de plaats. Daarbovenop behaalden we in totaal 818 rondjes, 8 rondjes meer dan vorig jaar en een verbreking van ons persoonlijk record. Ook behaalden we de prijs van mooiste spandoek. Zoals verwacht won Apolloon dat net zoals VTK de records verbraken met respectievelijk 1078 en 1076 rondjes. De boeren behaalden brons (1021 rondjes), de jongens met het geld moesten zich tevreden stellen met de 4de plaats (1019) rondjes. Industria werd 5de met 987 rondjes.

In naam van Historia wil ik tot slot iedereen die op de 24-urenloop aanwezig was oprecht bedanken en in het bijzonder ook de straffe dames van KOCO, zonder wie dit alles niet mogelijk was. Er werd de ziel uit het lijf gelopen, hees geroepen, gedanst op de silent disco, gesmuld van de eetverkoop en ook nieuwe vriendschappen over de kringen heen werden gesloten. Kortom: er werd 24 uur lang van dit prachtige evenement genoten.

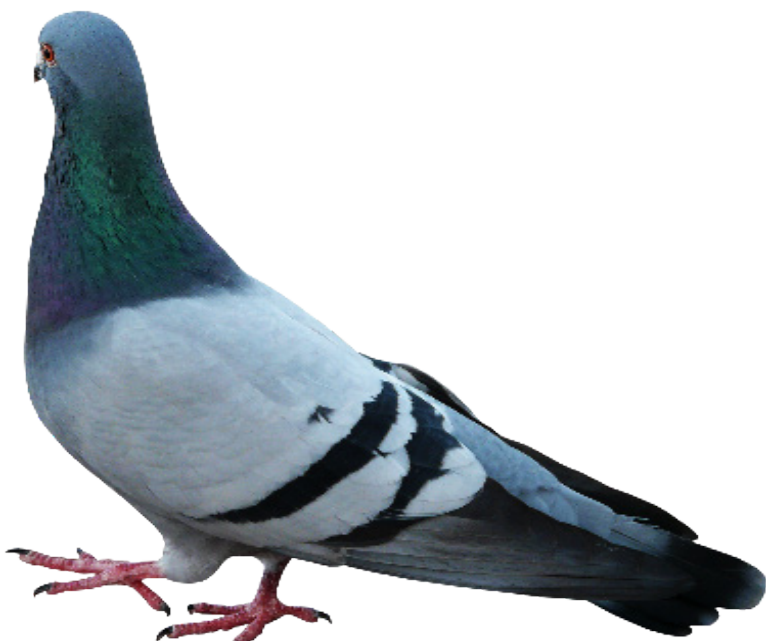

De onterechte haat van de stadsduif

Elke student wordt er wel eens mee geconfronteerd... De stadsduif of de columba livia. Volgens de meesten is dit een afzichtelijk schepsel dat door Leuven rondstropelt met als doel de mens het bloed vanonder de nagels vandaan te halen. Niets is minder waar. De perceptie van deze majestueuze vogel moet dringend veranderen, in dit artikel verklaar ik waarom.

Door Robbe Verbrugge

Als ik mensen vraag achter de reden waarom ze deze gevederde beestjes haten, is het antwoord meestal: ‘Ze zien er vies en misvormd uit, ze doen hun behoefte overal en ze lopen altijd arrogant in de weg.’ Deze antwoorden zijn ook van toepassing op het merendeel van de mensheid, dus dit kan vanzelfsprekend niet echt als een argument worden beschouwd om juist de stadsduif te haten. Ze hebben zichzelf overigens ook al honderd maal bewezen als de beste vriend van de student. Zo zorgen ze er bijvoorbeeld voor dat na een hevige feestnacht veel van het studentenbraaksel

opgegeten wordt en dus in de morgen absent is. Men zou kunnen zeggen dat stadsduiven via hun schoonmaakacties het werk van de arme Vlaming afpakken, maar nergens heb ik Vlaams Belang al een campagne tegen de stadsduif zien voeren. Dus zo problematisch zal de stadsduif dan wel niet zijn. Studenten zouden de stadsduif eigenlijk zelfs moeten bewonderen; na enkele minuten mooi achter het vrouwtje te lopen en zijn kopje te schudden heeft de mannelijke stadsduif meestal al prijs. Dit kan echter niet gezegd worden van de meeste studenten onder ons (een mannelijke, gespierde Limburger uit de Fakbar Letteren niet meegerekend). Sommige personen plaatsen zelfs spijkers op o.a. hun

vensterbank om deze lieve diertjes te weren, zelfs de Berlijnse muur was minder brutaal. Oké toegegeven, ja duiven kunnen soms wel al eens hun behoefte zowat overal doen, maar is dat een reden om te haten? Ouders houden toch ook nog (in de meeste gevallen) van hun kleine kinderen?! Boos word ik pas echt als mensen openlijk en zonder schaamte de stadsduif lelijk en misvormd noemen. Haat tegen misvormde mensen of mensen met een handicap was gebruikelijk in het Duitsland van de jaren 30’ en zie waar dat toe geleid heeft. Het fascisme gekant tegen de stadsduif moet nu stoppen!

Het fascisme gekant tegen de stadsduif moet nu stoppen!

Het enige echt geldige argument dat tegen de stadsduif zou kunnen worden ingebracht is dat ze ziektes kunnen verspreiden. Toch kan

ik het niet laten even te vermelden dat ik al meer verhalen heb gehoord van studenten die ziek werden van een speciaal contact met een partner dan door pakweg een duif te voederen. Kort samengevat: stadsduiven zijn zonder twijfel de pineuten in onze mooie Leuvense stad en zouden moeten beschermd worden tegen allerlei haters, daarom stel ik alvast voor dat we allen ons best doen om duiven niet meer aan te rijden met de auto/ fiets, hoe spannend dit onze saaie leventjes ook maakt.

Hermes-artikel van de fak over ambetante klanten

De fak. Bron van ontspanning, plezier en vertier. Waar muilpartijtjes en spouwfonteintjes spontaan ontstaan en het altijd gezellig is. Ja, dat ding. Ik heb niets dan lof voor ons cafeetje en al de vrijwilligers die haar doen draaien. Prachtmensen zijn het stuk voor stuk. Haar bezoekers daarentegen zijn niet altijd even fijn en kan ik gerust uitjouwen. Begrijp me niet verkeerd, de meeste fakgangers zijn leuke mensen, maar er is altijd een uitzondering op de regel. En het is veel makkelijker om dingen af te breken dan iets op te bouwen. Voor die paar rotte appels is er dan ook dit artikel. Wil je goede vriendjes blijven met fakv's (Fakverantwoordelijken) zoals ik, dan doe je volgende dingen best niet.

Door Pieter Fransman en de overige fakv's

1) Glasmisbruik

Ja, ik begin met glazen. Misschien vreemd voor velen, want het nut van glazen wordt onterecht onderschat door de meeste mensen. Zonder glazen geen drank en zonder drank geen fak. Draag er dus ook zorg voor. Zet ze eerst een vooraf nooit of te nimmer in een. Het doet mij fysiek pijn om zo'n toren tegen te komen, want dan plakken die glazen aan een en kunnen ze breken als je ze uiteen wilt trekken. Laat glazen ook gewoon niet vallen of gooi er niet mee. Ik besef dat we geschiedenis studeren, maar een re-enactment van de 'kristallnacht' vind ik er nu net iets over gaan.

2) Kotsen

Overgeven, braken, beiren, spatten, brokken, emesis, spouwen,... Noem het wat je wil, dingen die uit uw bakkes komen, hoor ik nergens in de fak terug te vinden. Let op, ik kan echt genieten van kotsende mensen; het feit dat zij afzien terwijl ik mij goed voel, vervult al mijn sadistische wensen. Als ik echter degene ben die het vervolgens moet opkuisen, is het al een pak minder leuk. Kan je het echt niet meer binnenhouden dan kuis je het zelf op of zoek je een heel goede vriend die het voor een pint of drie wil doen.

3) Vrouwen lastigvallen

"#metoo, maar toen vond ge het goe" we zingen het dan wel op de cantus, maar het is en blijft een verzinsel. Nog nooit kwam een meisje mij vragen om haar aan te randen, daarom doen de meeste jongens dat dan ook niet. Is er toch iemand wanhopig genoeg om zichzelf op te dringen bij een meisje, dan wordt de persoon in kwestie vriendelijk verzocht om de fak te verlaten. Tip voor de meisjes: als iemand vraagt of je Lotte kent, antwoord dan niet.

4) Holbewoners

Sommige mensen zijn blijkbaar nog maar net de oertijd uitgekomen en blijven vastklampen aan hun traditie van muurschilderingen (misschien zijn het Limburgers?). Ik wil dus even verduidelijken dat de fak geen grot is. Stop dan ook met dingen op het krijtbord of de muren te tekenen. De eerstvolgende die een penis durft af te beelden, kan de permadildo in zijn gat steken (neem dit als je blijft niet letterlijk). Wij fakv's zijn trouwens gewettigd om uw kop tien keer tegen de muur te slaan op de plaats delict. Dat valt namelijk onder wettige zelfbevediging.

5) Diefstal

Het lijkt me vrij logisch dat dingen stelen uit de fak niet ok is. Toch is het dit jaar al meerdere keren gebeurd. Al die gestolen zaken kosten geld. En de reclameborden aan de muur dienen ook om onze sponsors te bedanken. Als je echt nog decoratie nodig hebt voor je kot, zijn er altijd verkeersborden en straatnamen. Neem gewoon een 6 mm inbusleutel mee en zorg dat de politie je niet ziet (voor legale redenen moet ik verduidelijken dat dit een grap is).

6) Luid zijn

Sinds de Amazone deze zomer in brand stond, zijn er veel dieren die hun natuurlijke habitat hebben moeten verlaten. Zo ook de brulapen. Om een of andere reden hebben zij ervoor gekozen zich in en rond de fakbar te vestigen. Wij hebben echter al genoeg last van inheems ongedierte en vragen dan ook aan iedereen om deze wezens actief te bestrijden. Er zijn rare mensen die liever slapen dan naar de fakbar te komen. Dat lukt hen echter niet zolang deze dieren blijven roepen. Er zijn dan ook geregeld klachten in verband met geluidsoverlast. Wat ik eigenlijk gewoon wil zeggen, is dat je stil moet zijn als je buiten de fak staat. Wij willen namelijk geen boetes krijgen.

7) Niet opzij gaan

Af en toe staat de fak echt bomvol. Dat is uiteraard positief, maar niet altijd even aangenaam om je dan als fakv overal tussen te proppen. Ik weet het, klant is koning, maar we leven in een constitutionele monarchie en wij fakverantwoordelijken zijn de wet. Dat betekent dat jullie aan ons onderhevig zijn. Als jullie ons voorbij zien komen, zou het dan ook heel fijn zijn als jullie vriendelijk opzij gaan zoals beleefde mensen doen.

Tante Carmen's kleine roddelrubriek

Dag Sjoukes, tante Carmen hier! Ik zal jullie miezerige leventjes deze maand proberen te verbeteren door jullie op de hoogte te houden van alle sappige roddels! Waarheden, halve waarheden of flagrante leugens; alles behoort tot de resem van uitspraken die ik jullie nu zal voorleggen. Geniet er maar van en zoals je weet: je hebt het alleszins niet van mij gehoord!

- **Mij is gezegd** dat de fak al vier jaar alcoholvrij bier gebruikt en de studenten eigenlijk van hun eigen zat zouden worden...
- **Ik heb gehoord via via** dat Fakv Pieter eigenlijk wel groter dan een meter 70 zou zijn...
- **Er wordt gezegd** dat de universiteit een sociaal experiment zou zijn om te bestuderen hoe jongeren hun leven in slechts vier jaar kunnen verzieken...
- **Het gerucht gaat de ronde** dat Team Onderwijs eigenlijk wel op tijd een artikel zou geschreven hebben voor de Hermes... Vind jij het artikel terug?
- **In de wandelgangen gaat het gerucht** dat de Hermes toch door twee competente mensen zou gemaakt zijn... (Hoewel ik geen idee heb over wie het zou gaan)
- **Een klein vogeltje heeft in mijn oor gefluisterd** dat er een persoon in de aula tijdens een van de L-vakken effectief iets zou bijgeleerd hebben...

Dat was het dan weer, schattebollekes! Ik hoop dat er geen gekke streken (die een goede basis kunnen vormen voor afleveringen van ca. 20 minuutjes) zullen voortvloeien uit al mijn roddels. Tot de volgende keer!

Vlaanderen 2099: De coalitie

De Hermes steunt ook onafhankelijke auteurs. Hieronder een eerste hoofdstuk uit het boek Vlaanderen 2099: De Coalitie, door gekend Hermes-auteur Marcel (naam bekend bij de redactie), dat volgend jaar in de rekken verwacht wordt.

Door Marcel Schoofs

“Ik mis de verkiezingen.”, zei Peter.

Vier jaar geleden verklaarden de Vlaamse Provincies zich allemaal op hetzelfde moment onafhankelijk. De rest van de wereld, dat op dat moment wel wat beters te doen had, keerde Vlaanderen de rug toe onder het Dat is Vlaamse Grond-principe. Sindsdien bevechten de Vlamingen elkaar in een strijd om te overleven. Er is veel veranderd.

“De laatste keer dat ik frietjes at stond Brussel nog recht.” vulde Joke aan.

Vandaag regeert de Nieuwe Boerenbond (NBB) van Oost-Vlaanderen en Limburg met een ijzeren hand over het land. Hoewel het Antwerps Front (AF) aanvankelijk Vlaanderen domineerde met een combinatie van chemische wapens en auditieve terreur, bracht het agrarische embargo op patatten de reus als snel op z'n knieën.

“Genoeg geklaagd, we hebben nog maar een paar uren daglicht!” riep Sven.

In Vlaams-Brabant, omsingeld door grootmachten, vond een volksverhuizing plaats. Het gebied is nu volledig overwoekerd, en overlevenden die Brussel willen verlaten moeten eerst een gevaarlijke tocht overleven doorheen de Brabantse Jungle. “Geenhaast, Sven. De Zeelooptnietweghé!” reageerde Peter. Na de vorming van de NBB slaagde het West-Vlaamse Gemeenebest (WVG) een vrede met de nieuwe gigant te sluiten. Het gebied wordt nu door alle partijen erkend als neutrale grond, perfect voor een weekendje respijt. Vlamingen die over de Poldermuur willen geraken, en zo

ontsnappen uit het door conflict verscheurde Vlaanderen, moeten echter een speciale pas op zak hebben die enkel door de Brusselse Administratie (BA) gedrukt kan worden.

Sven dacht na. “Je hebt gelijk, misschien slaan we best hier ons kamp op.”

“Hier?! De grond is vuil, iemand heeft al mijn kleingeld gestolen en ik versta niet wat al die mensen tegen elkaar zeggen!”, protesteerde Joke. “Het is net alsof Brussel niks veranderd is! Misschien kunnen we in een van de Ivoren Torens logeren?”, grapte Peter. De groep lachte even, moeizaam.

Sinds het Beleg van Brussel, het eerste wapenfeit van het Vlaamse Conflict, ligt het merendeel van Brussel volledig in puin. Enkel de leden van het mysterieuze College van de Ivoren Torens leeft er nog in redelijk comfort. Door dom toeval vonden de Zeven Schepenen zich in het bezit van de enige werkende computers én printers in Vlaanderen. Hoewel de NBB de feitelijke macht heeft, moeten ze telkens het College inhuren om hun decreten te verspreiden. In de rest van Brussel lopen verloren zielen rond, op weg naar een betere toekomst maar zonder duidelijk pad daar naartoe.

Sven was ondertussen diep aan het nadenken. “Ik heb het!”, riep hij uiteindelijk. “We gaan nog verder tot aan de Rand en slaan daar ons kamp op. De échte Brusselaars komen nooit zo ver en we kunnen dan 's ochtends meteen beginnen aan onze tocht door de Jungle!” En zo liepen de drie avonturiers door het puin van de stad, richting de dalende zon. Ze droegen alle drie een andere kleur op hun rug maar op elke rugzak stond, met stift geschreven, *De Coalitie*.

Anekdoten van onderwerping en opstand in de eerste eeuw voor onze tijdrekening

Gallia est omnis divisa in partes tres, quarum unam incolunt Belgae, aliam Aquitani, tertiam qui ipsorum lingua Celtae, nostra Galli appellantur. Hi omnes lingua, institutis, legibus inter se differunt. Gallos ab Aquitanis Garumna flumen, a Belgis Matrona et Sequana dividit. Horum omnium fortissimi sunt Belgae...

Van al dezen zijn de Belgen de dappersten... Deze woorden van Caesar vleien menig Belg vandaag de dag nog steeds. Over de Galliërs ten tijde van Caesar is reeds heel wat inkt gevloeid; in deze uiteenzetting zal ik me er dan ook van weerhouden de zoveelste biografie van Ambiorix te schrijven. Verder beperk ik me in de komende alinea tot de Gallische stam die de Atuatici worden genoemd en hun aanvaring met Caesar. De tweede paragraaf handelt over de Arvernische koning Vercingetorix en het beleg van Alesia; als slot eindigt dit artikel met een verduidelijking over het beeld van Ambiorix in Tongeren. Voor het gemak zijn alle jaartallen in dit artikel vóór onze tijdrekening, maar wordt die aanduiding steeds weggelaten.

Door Leen Bokken

Caesar en de Atuatici

De Atuatici waren een volk dat in het noorden van Gallië leefde en zich had onderworpen aan de Eburonen. De precieze locatie van hun stam is niet goed gekend; archeologen identificeren hen met de culturele groep in het noorden van Limburg en de Kempen. Hun voornaamste oppidum, of versterkte nederzetting, werd door de Romeinen omgedoopt tot Atuatuca. Historici zijn er niet over eens waar dit oppidum zich precies moet hebben gesitueerd, dit vanwege een tekort aan archeologisch bewijs. Iulius Caesar nam de stad in na een aanval van de Nerviiërs, een stam uit Noord-Frankrijk en Zuid-België, te hebben afgeweerd. Aanvankelijk deden de Atuatici alsof ze zich, diep onder de indruk door Caesars belegering, overgaven, de volgende nacht echter vielen ze terug aan en trachtten hun stad terug in te nemen. Deze aanval mislukte en Caesar liet als vergelding

53.000 mannen, vrouwen en kinderen verkopen als slaven. De Atuatici werden hierdoor grotendeels gedecimeerd, maar niet volledig, aangezien ze in 54 samen met de Nerviiërs en de Eburonen het winterkamp van Q. Cicero, de broer van Marcus Tullius Cicero, aanvielen. De Eburonen hadden zich nooit officieel overgeleverd aan de Romeinse overheersing waardoor het hun recht was om zich actief te verzetten tegen de Romeinse agressor. Bij hun aanval, onder leiding van Eburonenkoning Ambiorix, maakten ze gebruik van verschansingen en belegeringstorens, technieken overgenomen van de Romeinen, en katapulteerden brandende projectielen om de rieten gebouwen in brand te steken. Een pro-Romeinse Nerviiër bezorgde het nieuws aan Caesar, die de aandacht van Cicero afleidde door twee legioenen te zenden. Een gevecht volgde in het nadeel van de Galliërs, die werden gedwongen te vluchten. Het was Caesars plan om de noordelijke

Belgae te onderwerpen alvorens op te rukken naar de Treveri en de Eburonen. Nadat de Menapiërs waren overgelopen naar Caesar omwille van Romeins vernuft als bruggen en dammen, viel Titus Labienus, de veldheer die Caesar terzijde stond als onderbevelhebber, het gebied van de Treveri binnen. Caesar zelf zorgde ervoor dat de Eburonen geen hulp konden krijgen van andere stammen. Koning van de Eburonen, Ambiorix, verdween voordat Caesar hem gevangen kon nemen en in een triomftocht doorheen Rome had kunnen paraderen, wat later wel zou gebeuren met Vercingetorix, die hieronder wordt besproken.

Caesar en Vercingetorix

In 53-52 leidde de Arvernische koning Vercingetorix een opstand tegen de Romeinen, één van vele opstanden in de periode 54-51. Als reactie op deze opstanden verspreidde Caesar

winterkampen over de Treveri, de Lingonen en de Senonen terwijl hij zelf achter Vercingetorix aanging. Vercingetorix behaalde een overwinning bij Gergovia en trok zich terug in het oppidum Alesia, dat voor Caesar in vijandig gebied lag. Caesar, die met 20.000 man in de minderheid was, koos ervoor de stad te belegeren in plaats van een directe aanval uit te voeren. Als circumvallatielinie liet hij fortificaties en wallen rond de stad bouwen om de bevolking uit te hongeren. Interessant om hier te vermelden is het principe van Trou de loup, een term die bekend is uit de middeleeuwen, maar die Caesar als eerste hanteerde tijdens het beleg van Alesia. Dit was een booby trap, waarbij een put van ca 2 meter diep en 1,2 tot 2 meter breed werd gegraven. Op de bodem van deze put bevond zich een scherpe houten staak, dewelke soms werd ingesmeerd met rottend vlees opdat het slachtoffer zeker zou sterven aan infecties. Een hulpleger van Treveri en Belgae werd opgericht om Vercingetorix bij te staan, maar Caesar liet een tweede linie bouwen om zich te beschermen tegen aanvallen van buitenaf (de contravallatielinie), iets wat hij voordien niet had gedaan bij Gergovia. Omdat het voedsel spoedig schaars zou worden, stuurde Vercingetorix de vrouwen en kinderen uit de stad in de hoop dat Caesar hen door de linies zou laten. Wanneer zij door de linies zouden gaan, hoopte hij een aanval te kunnen uitvoeren Dit ging

echter niet als gepland; Caesar ontzegde hen de doorgang, waardoor ze vastzaten tussen de stad en de circumvallatielinie. Het Gallische hulpleger dat op de been was gebracht viel in september de contravallatielinie aan onder leiding van Commius, koning van de Atrebati. Op datzelfde moment viel Vercingetorix de circumvallatielinie aan. De Galliërs slaagden er dan wel in om enkele fortificaties te laten ontruimen, maar konden hier geen gebruik van maken wegens de Romeinse cavalerie die hen tegenhield. In het begin van oktober viel de neef van Vercingetorix, Vercassivellaunos, de Romeinen aan met 60.000 manschappen, terwijl de Vercingetorix hen van binnenuit wederom aanviel op dezelfde plaats.

‘Wanneer zij door de
linies zouden gaan,
hoopte Caesar een aanval
te kunnen uitvoeren’

Caesar viel de Galliërs aan met een leger van slechts 6000 man, maar verraste hen en dwong Vercassivellaunos om zich terug te trekken. Deze gebeurtenis besliste het einde van de strijd en Alesia gaf zich over vanwege de grote honger en de uitzichtloze strijd, waarin zij niet meer verwachtten te overwinnen. Het beleg van Alesia was van groot

belang, aangezien Caesar na zijn overwinning Gallia tot Romeinse provincie kon maken. Het merendeel van de Gallische soldaten werden verkocht als slaaf; enkele stammen genoten de clementie van Caesar en konden ontkomen aan een verder bestaan als slaaf. Vercingetorix werd gevangengenomen, in 46 tentoongesteld in een triomftocht en geëxecuteerd in de Mamertijnse gevangenis.

Ambiorix of Vercingetorix in Tongeren

Vandaag de dag pronkt Tongeren met haar standbeeld van Ambiorix op de Grote Markt. Lang werd gedacht dat dit beeld eigenlijk een beeltenis was van Vercingetorix en uit Frankrijk was overgekomen als afdankertje toen de Fransen een beter monument hadden vervaardigd om de slag bij Alesia te herdenken. In werkelijkheid liggen de feiten toch iets anders. Het beeld werd gemaakt door Jules Bertin, een Fransman uit Parijs die in Tongeren verbleef; hij vervaardigde het standbeeld van Ambiorix in opdracht van de gemeenteraad. Er is wel degelijk een band met Vercingetorix; Bertin verkocht later immers een kopie aan de stad Saint-Denis, nadat hij het beeld had omgedoopt tot Vercingetorix.

Dromen boven woorden

Door Arne Vermassen

Deel 2

Natuurlijk begon ik te experimenteren. Kan iemand het me kwalijk nemen dat ik gretig gebruikmaakte van het speeltje dat in mijn handen terechtgekomen was? Als een peuter die net zoveel interesse had in de kleurrijke verpakking als het cadeau op zich bepotelde ik mijn vondst tot het kruimelig en oninteressant in een hoekje van mijn geest belandde. Ik beken. Ik beken. Die dagen stal ik talloze boeken uit bibliotheekrekken en legde ze onder mijn kussen net voor het slapengaan. Mijn gedachten vertakten dan onmiddellijk, alsof ik dreef op een rivier met mijn zintuigen als enige roeispanen. In het begin beperkte ik me tot de saaiste boeken. Talloze biografieën en bibliografieën hebben mijn uren gekleurd met hoogstaande advocaten die vooral herinnerd wilden worden, zodanig dat mijn witte kussensloop stilaan modderbruin uitsloeg. Maar daar hield ik het niet bij. Uiteindelijk greep ik naar iets sappigere literatuur: eerst kinderboeken dan allerhande verhandelingen en fictiewerken. Ook de nacht was niet meer voldoende, want dan dreigde de grens tussen bewustzijn en bewusteloosheid zo gemakkelijk te vervagen dat het visioen net zo goed een simpele droom kon zijn. Dus onderging ik mijn bizarre meditatie wanneer ik maar

wilde: tijdens de middag, de avond en zelfs in de aula leek het me meer dan eens een goed idee om de les cerebraal op te nemen. Het was deze roekeloosheid die mijn dromerig wereldje uiteindelijk losschroefde van de werkelijkheid. Het was een park of een cafetaria of een stapeltje stenen dat nog wel zacht aanvoelde, dat herinner ik me niet meer. Wel belangrijk is het boek dat ik voor dat visioen had uitgekozen. Met de kennis die ik nu heb, begrijp ik waarom het zo'n gewaagde keuze was, maar destijds verwachtte ik geen kwaad spel. Die namiddag stal ik namelijk een sprookjesboek van de rekken. Het droeg de titel *Völker Stimmen aus Dolomiten*. Ik sprak geen Duits, maar dat hoefde ook niet. De besmeurde pagina's kenden de taal van mijn zintuigen, als een drug die, tot mijn verbazing, naar metaal rook. En ik droomde:

De wasem van industrie en bedrijvigheid, anders zo onzichtbaar, versnipperde in vezels van geur die algauw een heel andere vorm aannamen: zoete rozen in een avondzonnetje, de collectieve lichaamsgeur van een kudde schapen en de herder, zuur en bezweet, die hen met de grootste haast wegdreef van die plek. Die plek? Een ruïne van een wachttoren die, zo

Het was deze roekeloosheid die mijn dromerig wereldje uiteindelijk losschroefde van de werkelijkheid.

vertelde de herder me, in een lang vervlogen tijdperk de magische tuin van een bergkoning bewaakte. Tegenwoordig vrat een reusachtige rozenstruik de kantelen en schietgaten op. Aan die doornen had ik me verwond. Wie was ik? Ik had handen die dikwijls schrammen te verduren hadden gekregen. Mijn voeten voelden zwaar, omdat ze mijn jonge lichaam helemaal van de nederzetting aan de rivier tot op de helling van deze berg hadden gedragen. Maar rust zou ik ze in de nabije toekomst niet schenken. Het was nu eenmaal een zekerheid dat in de schaduwrijke kloven van deze berg een achterblijver schuilde, de kroonloze koning van dit vergane land. Hij stond erom bekend advies te geven aan jongelui, in de hoop dat ze nooit zo radeloos als hem zouden worden. Advies, dat had ik net nodig. "Hoe ver is het nog?", vroeg ik de herder. "Niet ver." Ik bedankte hem en vervolgde mijn weg. De klim verliep in totale blindheid, maar toch heerste er geen duisternis in mijn hoofd. De zolen van mijn voeten bonsden van de pijn, wanneer ik dreigde te vallen scheerden ruwe dwaalstenen tegen mijn palmen en af en toe kuste het vochtige gebladerte van een struik

mijn naakte knieën. De doornen waren het ergst. Zij plantten zich venijnig in mijn huid, alsof ze het bloed wilden proeven dat zich zo vastberaden een weg baande naar hun heer en meester. Het duurde een heel tijdje eer ik doorhad dat die honger me langzaam deed doodbloeden. Vermoeid stortte ik ineen. Terwijl de avondzon een vuur aanstak op de hellingen van de berg, verloor ik mezelf in de pracht. De vlammen bleken namelijk de kopjes van een gigantische rozentuin. Paarse, gele en rode bloemblaadjes smolten tezamen. Het resultaat schitterde zodanig dat mijn ogen traanden. Paars-geel-rood. Paars-geel-rood. Paars-geel-rood.

De sensaties van mijn droom vloeiden naadloos over in de zwaailichten van een ziekenwagen die mijn lamleendig lichaam kwam ophalen. Het leek wel alsof het collectieve bewustzijn besloten had mij van het straatbeeld te plukken, omdat mijn paars-geel-rode dromen een zodanige inbreuk maakten op de goede moraal. De handen die me wegvoerden, voelden als doornen die me ervan verhinderden mijn bestemming te bereiken.

Wordt vervolgd...

De Sprookjes van Stuðenterim

*Het muiltje van
Assepoes*

Robbe Verbrugge

Zoals in de vorige editie gezegd, was bijna iedereen als kind wel dol op sprookjes. Toch hebben recente studies bewezen dat sprookjes minder aanslaan bij studenten. Dat onheilspellende fenomeen wou onze Hermesredactie tegengaan. Daarom passen wij sprookjes aan op het studentenniveau en vandaar presenteren wij met trots ons tweede sprookje: 'Het muiltje van Assepoes.'

Niet zo heel lang geleden, maar toch wel een beetje geleden, studeerde er eens een meisje geschiedenis in Leuven, wiens naam Assepoes luidde. Het was een heel vlijtig meisje, maar door haar twaalf leerstoornissen ging het studeren niet zo vlot. Ze had ook weinig geluk, want haar professoren gaven haar de ene taak na de andere. Wenen, studeren en wenen door het studeren; zo zagen haar dagen eruit. Tijd voor sociaal contact was er niet. Had ze net een taak klaar, kreeg ze meteen een Toledo-oefening of drie toegewezen en was het weer eens tijd om naar de les van een L-vak te gaan. Zo ging dit even door totdat ze in de wandelgangen van de Erasmusbibliotheek iets opving over een Kringenzuip. De verschillende kringen der Letteren zouden het tegen elkaar opnemen in een episch drinkgevecht, waar elke kring zoveel mogelijk gedronken moest hebben. Niet veel later ontving ze ook een uitnodiging via facebook voor het evenement. Toen de avond van de Kringenzuip aangebroken was, besloot ze haar taken voor een keertje stop te zetten – ondanks dat de deadline voor haar paper de volgende dag viel- en naar het feestje te gaan. Het knappe, ma echt zo kei knappe deerne, had echter enkel nog maar een tanktop en felblauwe driekwartsbroek over om aan te doen. Met die kleren zouden zelfs de Comac studenten haar niet willen aanspreken. Gelukkig was de CuDi van Historia nog eventjes open en had de gloednieuwe

praeses een gloednieuwe kledinglijn voor de Historiaan ontworpen. Nu bestond er naast de klassieke pull ook een broek van Historia. Ze schafte vlug de hele outfit aan en ging haar neus nog even poederen op haar kot. Wat later was ze klaar om haar kring te verdedigen op de kringenzuip. Om 23 uur kwam ze in de Fak aan, kocht wat bonnen en begon een frisdrankje (SIKE) te drinken. Al snel raakte ze aan de praat met een grote, gespierde jongeman met een zwaar Limburgs accent. Een halfuur ging voorbij, een uur, twee uur... Ze bleven maar praten en genoten van elkaars gezelschap, hoewel de Limburgse adonis al heel wat bier op had en dus vrij bezopen was.

‘Na de les stapte hij subtiel naar haar toe en vroeg: “Poepen?” Hij kuste haar.’

Toen de avond naderde en ze besloot naar haar kot te gaan, vroeg ze de jongen om even mee te wandelen. Voor haar kot stonden ze even stil, na wat geflirt drukte Assepoes haar lippen op de zijne. De Limburger, een zekere Ces, vond dit de allerbeste kus die hij ooit gekregen had. Dit was pure magie. Opeens voelde hij zich wat misselijk en braakte. Hij hoorde een gil van afgrijzen. Wat later werd hij wakker al liggend op de stoep toen de eerste zonnestralen zijn gezicht streelden. Hij ontwaakte met de

zwaarste kater ooit en herinnerde zich nauwelijks iets van de Kringenzuip (die Historia natuurlijk gewonnen had duh obvious), alleen dat hij de beste kus ooit had gehad met een speciaal meisje. Hij wou ze koste wat het kost terugvinden, dat was nu zijn queeste. Haar gezicht herinnerde hij zich niet meer, maar haar kustechnieken oh die wel. En zo begon hij zijn zoektocht... Een academiejaar ging voorbij en hij muilde zoveel meisjes als hij maar kon, in de hoop het meisje terug te vinden, maar al die kussen verbleekte bij het muiltje van dat ene meisje. Al snel raakte hij ook bekend als de titser van Fakbar Letteren, maar niemand wist van zijn eigenlijke reden. Net toen hij het bijna wou opgeven en wou stoppen meisjes te muilen, zag hij wat verder in de aula een meisje zitten dat hem bekend voorkwam en waarvan hij het spontaan warm kreeg. Natuurlijk! Hij had ze al lang in de les kunnen spotten, maar het was nooit in hem opgekomen om daadwerkelijk daar naar toe te gaan! Na de les stapte hij subtiel naar haar toe en vroeg: ‘Poepen?’ Hij kuste haar. Zijn vrienden stonden er wel wat gechoqueerd naast, want dit waren zij zelfs niet gewoon. Maar dit was ze inderdaad. Dit was Assepoes en dit was het muiltje dat ze verloren was! Hij vroeg haar naam, nummer en wat later spraken ze af voor de eerste keer. Na wat dates werden ze een koppel en ze leefden nog lang en gelukkig, totdat Ces stierf aan een alcoholvergiftiging. EINDE

Veerlijke Keuken!

Liefste studentjes,

Elke avond moeten jullie opnieuw beslissen wat jullie willen eten. Je wilt waarschijnlijk dat het niet te vettig of te duur is, dus afhaken is ook niet altijd een oplossing. Als de potjes van mama/papa/oma/opa op zijn ben ik, Veerle, er om te helpen! Met mijn pan en pot help ik jullie op kot. Het recept dat volgt is heel simpel en je hebt er niet veel (talent) voor nodig. Smakelijk!

1) Wat heb je nodig?

- **Kritharaki/Orzo/ Griekse pasta** (het heeft veel benamingen blijkbaar, rijst is ook een optie)
- **Pita vlees** (of als je vegetarisch bent kan je eender welke vleesvervanger gebruiken)
- **Fajitasaus** (of zelfs gewoon dipsaus voor nacho's kan ook)
- De gezonde mensen onder ons kunnen steeds **paprika, ajuin en meerderde groenten naar keuze** toevoegen want dat is ook heel lekker.

2) Hoe maak je dit nu klaar?

- **Als eerste** zet je best een pot met water, olie en zout op het vuur (om later de Griekse pasta in te koken).
- **Ten tweede** stoof je eventueel een ajuin om dan het vlees toe te voegen en te bakken.
- **Vervolgens** voeg je de groenten naar keuze toe en bak verder naar eigen smaak. Dit kan allemaal in een pan, maar gaat zeker ook in een gewone kookpot. Vergeet zeker niet te kruiden (zout en peper enzovoort)!
- **Kook nu** de Griekse pasta af om deze daarna bij het vlees toe te voegen. Als laatste giet je de saus er bij (hoeveelheid naar keuze).

Hopelijk slagen jullie er in om dit veerlijke gerecht klaar te maken! Laat het smaken!
Groetjes,

Veerle Verstraeten

Hermes' Hemelingeprezen *HAIKU'S*

Reis mee door het leven van de geschiedenisstudent in deze collectie van herkenbare, doch verrassende anekdotes. Lach, beef, laat u ontroeren. Of sla de pagina gewoon om, het is tenslotte een vrije wereld.

MARCEL SCHOOFS

Het stond op Toledo
ben vroeg opgestaan
heb zelfs sokken aangedaan
les niet doorgegaan

Casual
wat is dit gesprek
oneindig aantal woorden
en niets te zeggen

Snel pls
tijd kan lang duren
secondes worden uren
ik moet pipi doen

Met looksaus graag
middernachtgenot
kebabzaak langs mijn kot
einde summerbod

WELKE

TV-Zender

BEN JIJ?

Heb jij je ook al vaak afgevraagd welke tv-zender het beste bij jou past? Welke nu het meest geschikt is voor jou? En misschien ook welke tv-zender een afspiegeling van jouw persoonlijkheid is? Wel dan heeft u toevallig veel geluk, want in deze kleine persoonlijkheidstest kunt u uitpluizen welke zender u bent!

1. Iemand vraagt je om iets interessants te vertellen, wat zeg je?

- a) Je blijft datzelfde verhaal vertellen dat ooit succesvol was
- b) Je vertelt iets waardoor je wel heel simpel overkomt
- c) Je begint over een documentaire over de cochin kriel
- d) Aha een goed moment om te roddelen

2. Van welke politieke voorkeur beschuldigen Vlaams Belangers je?

- a) Links
- b) Vrij links
- c) Links, links en nog eens links
- d) Weet ik eigenlijk niet, maar waarschijnlijk wel links

3. Je kijkt televisie na een dag hard werken, wat kijk je?

- a) Nergens beter dan Thuis!

b) Tegen de Sterren op!

c) De Ideale Wereld duh

d) Temptatioooooon

4. Wat bestel je meestal op restaurant?

- a) Och, maakt ni uit, gewoon wat dagelijkse kost
- b) Ne biefstuk met friet natuurlijk!
- c) Liefst eten van een andere cultuur dan de Europese, dat is tenminste verrijkend!
- d) Maakt niet echt uit, maar liefst zo pikant mogelijk

5. Aan wie erger je je het meest?

- a) Jonas Van Geel
- b) Martine Tanghe
- c) Annelien Coorevits
- d) Aan iedereen met een beetje niveau eigenlijk

6. Wat is je favoriete liedje?

- a) 'Rood' van Marco Borsato

b) 'I'll be there for you' van The Rembrandts

a) Kritisch

c) 'Wake me up' van Avicii

b) Egotripper

d) 'Baby' van Justin Bieber

c) Belezen

d) Sensatiebelust

7. Welke naam zou je overwegen aan je toekomstig kind te geven?

10. Hoe zie jij de toekomst in?

a) Wim

a) Huisje, tuintje, kindje

b) Stef

b) Terug zoals het vroeger was

c) Jan-Jaap

c) Slecht (cynisch wereldbeeld, verworven door te veel volgen van actualiteit)

d) Timtation

d) Wat is een toekomst?

8. Wat betekent Frank Deboosere voor jou?

a) Hij is mijn alles, mijn held, mijn god! Frank! Frank!

11. Vervoeg worden in de tegenwoordige tijd in de volgende zin: '..... jij ooit een grote jongen?'

b) Pffft, geef mij maar liever Jill Peeters

c) Hij is oké, maar die Sabine mag er ook zijn!

a) Wordt

d) Wat is een Frank Deboosere?

b) Wort

c) Word

9. Hoe zou je jezelf in één woord omschrijven?

d) Wortdt

Meeste A: één

Één is de tv-zender die het beste bij jou past! Je valt af en toe al eens in herhaling qua verhalen, bent soms wat links, maar al bij al val je nog goed mee! Niet zo slecht dus!

Meeste B: VTM

Aha jij bent een doorsnee Vlaming! Je kan zelf kiezen of je dat als een compliment beschouwt of niet. Één tip: probeer jezelf misschien soms wat minder simpel te laten overkomen alsjeblieft. Bedankt!

Meeste C: Canvas

Jij bent een belezen persoon, maar af en toe wat ben je ook wat saai. Ja, je hebt soms een grappig moment, maar dat is dan wel een unicum. De gesprekken die je voert zullen doorgaans naar alle waarschijnlijkheid ook vooral met oude mensen zijn.

Meeste D: Vijf

Oei.

IK DENK DUS IK BEN, OP HLN

- User:Renéke34Descartesxoxo

hln.be

Greta Thunberg reageert op video: "Vanaf nu doe ik enkel nog death metal"

Kris de Kock

mens, belachelijk joenk, nou school moete gown, me a pipi langkousstijten

Mhmmm, iets zegt me dat iemand anders ook beter naar school was gegaan.

hln.be

Oud-politierechter Christian Van Hoorebeke: "Verbied koptelefoons voor fietsers"

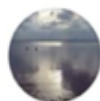
Lucienne Mertens

Vindtikjuist

Jammer dat jouw spelling dat niet is Lucienne...

hln.be

Vrouw beschuldigt regisseur 'The Fast And The Furious' van aanranding

Pierre Samaey

Nog een beetje en we gaan bang zijn dat we man zijn. 😞 😊 😊 😊

Bart de Pauw, Jan Fabre and 4 others liked this comment.

hln.be

“Mijn blaas werd zonder reden weggenomen door Bo Coolsaet”

Jimmy Spaletti

De nieuwe patatjes zijn gearriveerd in de GB !

GODVERDOMME, die West-Vlamingen zitten echt overal!

hln.be

Verjaardag van kroonprinses Elisabeth kan je LIVE volgen op HLN

Topfan

Kenny Vanwert

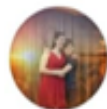
Wanneer gade mijne verjaardag uitzenden

In het volgende seizoen van Down the Road.

hln.be

Jongerenvoorzitter Sammy Mahdi vierde kandidaat-voorzitter CD&V

Mireille Thys

Dacht dat cd&v een christelijke partij was 🤔

JA INDERDAAD MIREILLE, KRUISVAART NAAR DE WETSTRAAT! DEUS VULT!

hln.be

Theo Francken looft Donald Trump: “Manier waarop hij aan politiek doet, is slim”

Jessica van Eekelen

zo iemand als donald trump hebben we in Europa nodig

Geen zorgen Jessica, die hebben we zeker, onze rusthuizen zitten vol met seniele oude mannen.

Horizontaal

- C – Voorvoegsel dat natuurvriendelijkheid van een product aanduidt.
- D – Ottomaans hoedje – bezigheid van de Noormannen, beware of the stille X.
- E – prestatieverbeterende drug
- F – partydrug – ritmische klank in een elektronisch nummer – De plek waar je hoogstwaarschijnlijk deze hermes aan het lezen bent.
- G – Frans lidwoord
- H – chique auto – Dit doe je beter niet als iemand nog in zijn bed ligt.
- J – biologische informatiedrager
- K – lid van een bepaalde Afrikaanse stam – afkorting, vaak gebruikt door presidiumleden
- L – vervoeging, iedereen doet het wel eens tijdens het papieren
- M – Tweemaal een meisjesnaam, gebruik ze a.u.b. niet allebei als je twee dochters hebt!
- N – Noorse DJ
- O – meervoud, mixdrank uit India – voor de activiteit in kolom 8 heb je er best twee, maar eigenlijk lukt het met eentje ook.

Verticaal

- 3 – boodschapper van Zeus
- 4 - het geheel van voorgeschreven gebeden, ceremoniën en handelingen die een eredienst uitmaken.
- 6 – Spontaan ontstaan scrabblewoord/Fak-neologisme. Activiteit gebezigd door een tweetal sportieve begaaiers, die op de vorige avond het keelgat wijd open hebben gezet. Extra tips: beware of the stille X. Deelwoord: mannelijke kat.
- 7 – afkorting, hopelijk heb je dit op tijd ingevuld op toledo
- 8 - Spontaan ontstaan scrabblewoord/Fak-neologisme. Activiteit gebezigd door een tweetal begaaiers, in de avond of heel vroege ochtend, die het keelgat te wijd open hebben gezet. In het beste geval zijn de begaaiers voorzien van een geschikte recipiënt, wat weer wat werk afwendt.
- 9 – afkorting, enkele keren per semester bijgewoond door voornamelijk presidiumleden en jaarverantwoordelijken. Met croques!
- 10 – wat je zou geven voor een extra jaartje Erik Aerts/Brigitte Meijs. - Hoofddecksel
- 11 – irritante theeplant
- 12 – uitroep, Eddy Wally meme
- 13 – gedempt – opslagplaats van de kringen, in de Fak
- 14 – voegwoord
- 15 – mislukte vingers

Lezersbrieven

Gegroet,

in jullie vorige editie werd er naar mijn mening een smakeloze vergelijking gemaakt tussen impotentie en de huidige L-vakken gegeven aan de KU Leuven. Ik betwist deze gelijkenis ten zeerste, impotentie wordt in mijn ogen nog steeds algemeen serieus genomen.

S.V.
De Panne

Beste

Aangaande het artikel waarin beweerd wordt dat Jacky Lafon een buitenechtelijke relatie zou hebben met twee kaketoos: de kaketoos zijn erg aangedaan. Gelieve geen zielige roddels meer hierover te verspreiden.

Steven Haerens
Vogelopvangcentrum Malderen

Beste redactie

Wij hebben al meermaals klachtenbrieven gestuurd naar jullie, maar hebben tot op heden nog geen van onze brieven in jullie edities gezien. Wij hopen dat deze vermoedelijke fout nu rechtgezet zal worden. Alvast bedankt.

Tom Lommels, Koninklijke Vereniging der
Lamentatiebrieven
Peutie

Hallo,

ik vind het nieuwe lettertype dat in de Hermes wordt gebruikt echt vreselijk. Ik zou mijn brief liefst in het comic sans willen zien. Bedankt.

Cynthia M.
Grimbergen

Goedendag

Jij kent mij niet, maar ik ken jou. Meer bepaald het feit dat je al 7 maanden een buitenechtelijke relatie hebt met een Jamaicaanse prostituee. In de bijlagen vind je foto's als bewijs. Stuur mij asap terug.

A. N.

Dag redactie

Ik ben mijn potloodslijper kwijt. Ik heb deze het laatst gezien in het MSI, lokaal 00.20, op donderdag 17 oktober om 17:36. Mocht iemand deze vinden, zou dat veel voor mij betekenen. Ik heb namelijk mijn potlood er nog in laten zitten. Heel erg bedankt.

Quinten Quaghebeur
Bilzen

Hey

Dat blackmail-bericht is verkeerd gestuurd geweest, dus niet voor jullie bedoeld. Sorry voor het foutje :p

Andreas Nieuwenhuis
Leuven

Fakbar Letteren

Your favourite waste of time

OPENINGSUREN

ZON	21u00 - 04u00
MAA-DON	12u30 - 04u00
VRIJ	12u30 - 18u00
ZAT	GESLOTEN

BLIJDE INKOMSTSTRAAT 11
3000 LEUVEN

WWW.FAKBARLETTEREN.BE

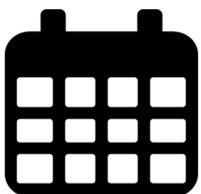
FACEBOOK.COM/FAKLETTEREN

INFO@FAKBARLETTEREN.BE

016 32 53 77

22 september
18 november
17-22 november
27 november

Paleis der Paupers; here we go again
Fak Letteren Birthday Bash
Verjaardagsweek
Kringenzuip

